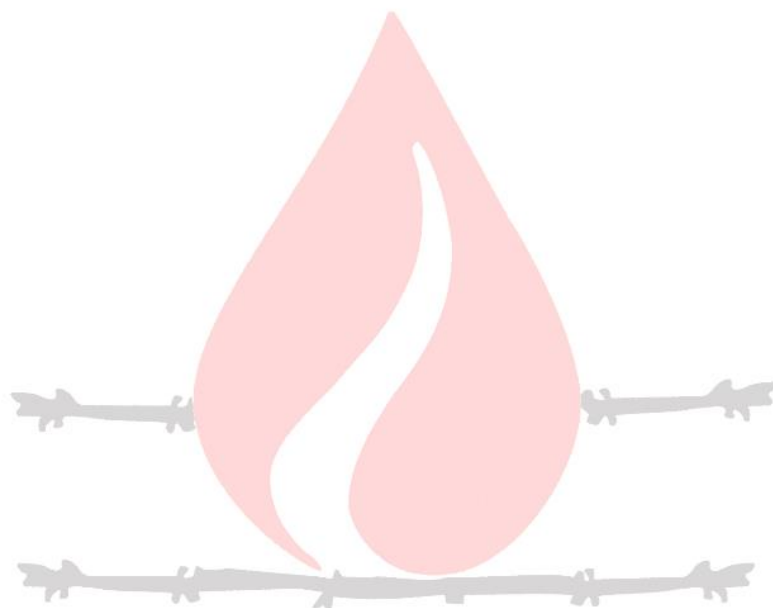

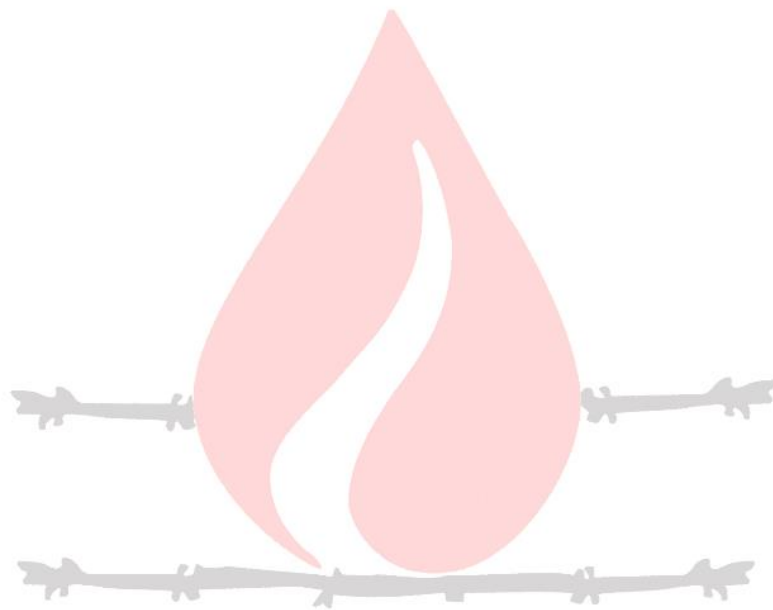

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
آبان و آذرماه ۱۳۹۹
Organization for Defending Victims
of Violence ۹۹۰۹۰۱۱۷

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۱۶)
گزارش راهبردی ۹۹/۱۱۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در آبان ماه و آذرماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۴ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت آزاد شدن بی قید و شرط لوجین الهذلول. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اظهارات لین معلوف، معاون منطقه خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین‌الملل، در پاسخ به گزارش‌ها در خصوص برگزاری محاکمه لوجین الهذلول، در روز چهارشنبه ۵

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل / Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates)؛ مرکز حقوق بشر امارات متحده عربی (Emirates Centre for Human Rights (ECHR)؛ مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر (International Centre for Justice and Human Rights)؛ مؤسسه بروکینگز (Brookings Institution)؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)؛ پایگاه خبری بحرین می‌رور (Bahrain Mirror)؛ سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر (SALAM for Democracy and Human Rights)؛ مرکز حقوق بشر بحرین (Bahrain Center for Human Rights)؛ شبکه خبری دوپچه وله؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International) و سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR).

آذرماه، مبنی بر برشمردن حکم آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط این فعال زن، به‌عنوان تنها حکم عادلانه‌ای که باید از این محاکمه ناشی شود؛

ب) تأکید بر این نکته که وی یک مجرم نبوده و تنها، مدافع حقوق بشری است که برای شجاعت خود در زمینه دفاع از تغییر مجازات می‌شود؛

ج) اشاره به دست زدن لوجین الهذلول از ۲۶ اکتبر سال جاری میلادی (۵ آبان ماه) به اعتصاب غذا در اعتراض به محرومیت از تماس منظم با خانواده خود؛

د) اشاره به حبس او در مکانی نامعلوم، محرومیت وی از دسترسی به وکیل و اطلاع یافتن او از برگزاری محاکمه تنها یک روز قبل و در اختیار نداشتن زمان کافی برای تهیه دفاعیه؛

ه) اشاره به ابراز نگرانی در خصوص قابل‌پذیرش بودن هر یک از مدارک ارائه‌شده در دادگاه روز چهارشنبه، با توجه به گزارش‌ها در خصوص قرار گرفتن فعالان حقوق زنان در معرض شکنجه و یا سوءرفتار در زندان؛

و) تأکید بر درخواست جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط لوجین الهذلول و رفع تمامی اتهام‌ها از وی، همچنین درخواست از مقام‌های سعودی جهت فراهم آوردن امکان حضور دیپلمات‌ها و روزنامه‌نگاران در دادگاه به‌صورت حضوری یا مجازی، جهت حصول اطمینان از تحت درمان قرار گرفتن این فعال زن از سوی پزشک مورد نظر خود و فراهم آوردن امکان لازم برای او جهت دسترسی به وکیل و خانواده خود؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۳ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت مشخص شدن وضعیت زندانیان اویغور در عربستان با توجه به خطر استرداد اجباری آن‌ها به چین. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) ضرورت اقدام مقام‌های سعودی به مشخص کردن وضعیت دو مسلمان چینی اویغور - که در روز جمعه ۳۰ آبان ماه در این کشور دستگیر شدند - و تصریح مبنای بازداشت

^۲گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

آن‌ها، ضمن تأکید بر ضرورت عدم استرداد اجباری‌شان به چین با توجه به این‌که در این کشور در معرض خطر حبس خودسرانه و شکنجه قرار می‌گیرند؛

ب) اشاره به صورت پذیرفتن این دستگیری‌ها در آستانه برگزاری اجلاس سران گروه ۲۰ به میزبانی ریاض، در روزهای شنبه و یکشنبه اول و دوم آذرماه سال جاری و اظهارات جو استورک، معاون بخش خاورمیانه دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر ناکام ماندن تلاش‌های عربستان سعودی در راستای بهره‌برداری از این اجلاس برای نشان دادن تصویری موجه از خود در جامعه بین‌المللی، در صورت حبس این مسلمانان و استرداد اجباری آن‌ها به چین و قرار دادن‌شان در معرض آزار و اذیت‌های خودسرانه؛

ج) اظهارات عبدالولی ایوب^۳، فعال ایغور در تماس با جامعه ایغورها در عربستان سعودی خطاب به دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر اقدام مقام‌های سعودی به بازداشت حمدا... عبدالولی^۴، ۵۲ ساله و محقق مذهبی مسلمان ایغور، در روز جمعه ۳۰ آبان ماه، در شهر مکه به همراه دوستش نورمحمد روزی^۵ که هر دو در تماس با یکی از اعضای خانواده خود اظهار داشتند که در زندان بوریمان^۶ شهر جدّه محبوس شده و در معرض خطر قرار دارند: گفتنی است که این دو مسلمان ایغور در ترکیه اقامت دارند؛

د) اشاره به ورود عبدالولی به عربستان در ماه فوریه سال جاری میلادی، جهت انجام مناسک مذهبی و مخفی شدن او از زمان سخنرانی وی برای جامعه ایغور در عربستان در راستای ترغیب ایغورها و مسلمانان به دعا کردن برای شرایط استان سین کیانگ چین (محل زندگی ایغورها) و مبارزه با متجاوزان چینی با استفاده از سلاح؛

ه) اشاره به اظهارات عبدالولی در مصاحبه با سایت میدل ایست آی، در اوایل ماه نوامبر سال جاری میلادی، مبنی بر هراس وی از درخواست مقام‌های چین از عربستان سعودی جهت بازداشت و اخراج او؛

³ Abduweli Ayup

⁴ Hemdullah Abduweli

⁵ Nurmemet Rozi

⁶ Bureiman

و) اشاره به اظهارات ایوب، مبنی بر اقدام او به مستندسازی ۵ مورد از اخراج ایغورها از سوی عربستان و استرداد اجباری آنها به چین در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ میلادی؛

ز) اشاره به رفتار خصومت‌آمیز طولانی‌مدت دولت چین با مسلمانان ایغور و افزایش سرکوب آنها، عمدتاً در زمینه‌های مذهبی، از اواخر سال ۲۰۱۶ میلادی، به‌عنوان بخشی از تلاش‌ها در راستای مبارزه با تروریسم و قرار دادن ۱۳ میلیون مسلمان ترک در معرض تلقین‌های سیاسی، نظارت‌های جمعی و محدودیت‌های رفت‌وآمد: این در حالی است که حدود یک‌میلیون از آنها در اردوگاه‌های معروف به «آموزش سیاسی» نگاه داشته می‌شوند؛

ح) اشاره به تأیید سیاست‌های دولت چین از سوی محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، در سفر خود به چین، در ماه فوریه سال ۲۰۱۹ میلادی؛

ط) اشاره به در معرض خطر جدی شکنجه و دیگر سوءرفتارها قرار گرفتن حمدا... عبدالولی و نورمحمد روزی در صورت استردادشان به چین، با توجه به سابقه این کشور در زمینه اعمال بازداشت خودسرانه، شکنجه و ناپدیدشدگی اجباری علیه مسلمانان ایغور؛^۷

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص سایه سنگین دستگیری، شکنجه و قتل بر زمامداری محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) تمرکز سازمان‌های مدافع حقوق بشر، از جمله سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر بر نقض گسترده و حشن حقوق مدنی در عربستان در آستانه برگزاری اجلاس سران گروه ۲۰ که برای صاحبان قدرت در این کشور، به‌ویژه محمد بن سلمان، از اهمیت خاصی برخوردار است: گفتنی است که این اجلاس در روز شنبه و یکشنبه اول و دوم آذرماه به‌صورت مجازی برگزار شد؛

ب) اشاره به درخواست کنشگران مدنی جهان از رهبران کشورهای گروه ۲۰ جهت پرداختن به موضوع نقض حقوق بشر در این اجلاس: این در حالی است که سود حاصل

^۷گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

از معاملات تجاری و فروش جنگ‌افزار به عربستان سعودی موجب شده که بسیاری از رهبران کشورهای صنعتی چشم خود را بر نقض خشن حقوق بشر در این کشور فروبندند؛

ج) اشاره به اقدام نشریه بای‌لاین تایمز به انتشار مقاله‌ای به قلم استیو شاول^۸، در ارتباط با نقض خشونت‌آمیز حقوق بشر در عربستان مبنی بر بی‌سابقه بودن شدت نقض حقوق بشر در دوره سه‌ساله زمامداری محمد بن سلمان در تاریخ این کشور^۹؛

د) اشاره به اقدام محمد بن سلمان به پرده کشیدن بر روی نقض شدید حقوق بشر در عربستان با گشودن دروازه‌های اقتصادی کشور به روی جهان و با اجرای برخی از اصلاحات، به‌ویژه در ارتباط با حقوق زنان و از جمله درباره به رسمیت شناختن حق رانندگی زنان: این در حالی است که بسیاری از زنانی که برای لغو ممنوعیت رانندگی در عربستان مبارزه کرده بودند، همچنان در زندان به سر می‌برند؛

ه) اشاره به همچنین درخواست سازمان عفو بین‌الملل از رهبران کشورهای شرکت‌کننده در اجلاس سران جی ۲۰ جهت پافشاری نمودن بر آزادی بی‌درنگ لوجین الهذلول، نسیمه الساده، سمر بدای و نوف عبدالعزیز که از سال ۲۰۱۸ میلادی تاکنون در زندان به سر برده و در معرض شکنجه قرار گرفته‌اند؛

و) اشاره به اعمال شکنجه و تعرض جنسی علیه زندانیان در این گزارش‌ها، همچنین اعمال فشارهای روحی بر آن‌ها و دست زدن لوجین الهذلول به اعتصاب غذا از ماه اکتبر سال جاری میلادی (آبان ماه) در اعتراض به سوءرفتار مأموران زندان و منع ارتباط وی با خانواده‌اش؛

^۸ Steve Shaw

^۹ این مقاله به تشکیل یک گروه فرا حزبی در بریتانیا پرداخته - گروهی که در آستانه برگزاری اجلاس گروه ۲۰ اقدام به بررسی وضعیت حقوق بشر در عربستان نموده است. در این گروه سه نماینده از پارلمان بریتانیا حضور داشته‌اند. عمران احمدخان و کریسین بلانت، از حزب محافظه‌کار بریتانیا و لیلا موران، از حزب لیبرال دموکرات این کشور. این گروه پارلمانی بریتانیا روز ۱۷ نوامبر (سه‌شنبه ۱۷ آبان ماه)، چهار روز پیش از برگزاری اجلاس گروه ۲۰ در جریان گزارش سازمان‌های حقوق بشر درباره عربستان قرار گرفتند.

ز) اشاره به اقدام محمد بن سلمان، از سال ۲۰۱۷ میلادی تاکنون - پس از آن که رسماً به عنوان جانشین ملک سلمان انتخاب شد - به حذف مخالفان و رقبای خود، از جمله تعقیب، پیگرد و حبس شاهزاده‌های سعودی: گفته می‌شود از محل حبس شاهزاده محمد بن نایف آل سعود (ولیعهد سابق) و شاهزاده احمد بن عبدالعزیز (عموی محمد بن سلمان) هیچ اطلاعی در دست نیست. این دو شاهزاده شش ماه پیش به نقطه نامعلومی منتقل شده و دسترسی آن‌ها به مراقبت‌های پزشکی و همچنین مشاوره حقوقی قطع شده است؛^{۱۰}

ح) اشاره به اظهارات ادم کوگل، یکی از فعالان سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر دستگیر شدن این افراد به اتهام «فساد مالی» و همچنین «تلاش برای کودتا» - اتهاماتی که برای اثبات آن‌ها هیچ دلیل و مدرکی ارائه نشده است؛

ط) اشاره به اقدام محمد بن سلمان از سال ۲۰۱۷ میلادی تاکنون به دستگیری، حبس و سرکوب تمامی مخالفان، کنشگران مدنی و همچنین روشنفکران، که از جمله می‌توان به دستگیری و حبس سلمان العوده، یکی از چهره‌های مذهبی عربستان اشاره کرد که به علت انتقاد از عملکرد دولت سعودی به زندان افتاده است: گفتنی است که عبدا... العوده، فرزند این روحانی، محمد بن سلمان را مسئول ربودن و کشتن بسیاری از کنشگران مدنی از جمله قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار واشنگتن پست، دانسته است؛

ی) اشاره به نقش محمد بن سلمان در جنگ یمن از سال ۲۰۱۵ میلادی تاکنون - که در آن زمان تصدی وزارت دفاع عربستان را بر عهده داشت - و تشکیل ائتلاف نظامی علیه نیروهای انصار... که بنا بر برآورد برخی از ناظران حدود ۱۰۰ هزار قربانی بر جای گذاشته است؛

^{۱۰} روزنامه نیویورک تایمز در آن هنگام گزارش داده بود که در چهارچوب جنگ قدرت در عربستان، محمد بن سلمان، شاهزاده محمد بن نایف را در سال ۲۰۱۷ میلادی به مکانی منتقل کرده و پس از ساعت‌ها اعمال فشار او را وادار به چشم‌پوشی از تاج‌وتخت عربستان نموده است. محمد بن نایف، ظرف مدت کمتر از یک شبانه‌روز از ادعای رهبری عربستان انصراف می‌دهد. اما محمد بن سلمان به این موضوع نیز اکتفا نمی‌کند. در ماه مارس سال جاری، وزارت کشور عربستان محمد بن نایف و شاهزاده احمد بن عبدالعزیز را دستگیر می‌کند، که از آن هنگام تاکنون هیچ اطلاعی از این دو نفر منتشر نشده است.

ک) اشاره به گزارش آکسفام (سازمان بین‌المللی مبارزه با فقر و گرسنگی) مبنی بر اقدام کشورهای حاضر در گروه ۲۰ به فروش بیش از ۱۷ میلیارد دلار جنگ‌افزار به عربستان و ۳۱ میلیارد به کل کشورهای عضو ائتلاف نظامی به رهبری عربستان، از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ میلادی، به‌رغم دفاع بسیاری از این کشورها، از جمله بریتانیا، آمریکا و فرانسه از حقوق بین‌الملل: این در حالی است که مجموعه کمک‌های نوع‌دوستانه‌ای که ظرف این مدت به مردم یمن شده، حداکثر یک‌سوم این رقم بوده است؛

ل) همچنین در گزارش سایت بای‌لاین تایمز آمده است که با وجود این‌که بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، قتل جمال خاشقچی را «یک اقدام بربرمنشانه» توصیف کرده، بریتانیا در شش‌ماهه پس از وقوع قتل این روزنامه‌نگار در کنسولگری عربستان در استانبول، ۶۵۰ میلیون پوند جنگ‌افزار به این کشور فروخته است^{۱۱}؛

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۹، به نقل از خبرگزاری آناتولی، در خصوص اقدام حکومت سعودی به حبس برادر سلمان العوده به مدت ۵ سال. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) محکومیت دکتر خالد العوده، برادر دکتر سلمان العوده، واعظ و روحانی سرشناس سعودی، از سوی دادگاهی در عربستان به تحمل ۵ سال حبس، بر مبنای اتهامات ادعایی «فتنه‌انگیزی و ثبات‌زدایی از امنیت کشور»؛

ب) اشاره به پیام توییتری دکتر عبدا... العوده فرزند سلمان العوده، در این رابطه مبنی بر اقدام مقام‌های سعودی به محکومیت عمومی وی به تحمل حبس و همچنین ممنوع‌السفر کردن او به اتهام تلاش برای بهره‌برداری از دستگیری برادر خود در راستای برانگیختن فتنه و ایجاد بی‌ثباتی در کشور: گفتنی است که این حکم ۳ و نیم سال و نیم پس از دستگیری خالد العوده به دلیل انتشار توئیتهایی در حمایت از برادر خود صادر شده است؛

^{۱۱}گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل‌بازرسی در لینک:

ج) اشاره به توثیق انتشار یافته از سوی حساب کاربری زندانیان عقیدتی - سیاسی - که به حقوق زندانیان در این پادشاهی می‌پردازد - مبنی بر ساختگی خواندن حکم صادر شده از سوی دادگاه کیفری ویژه سعودی در قبال دکتر خالد العوده، ضمن تأکید بر غیرقانونی بودن حبس او، محرمانه و غیرقانونی بودن جلسات محاکمه و غیرقانونی بودن حکم حبس؛

د) اشاره به محاکمه شدن خالد در ماه اکتبر سال ۲۰۱۸ میلادی، برای نخستین بار، دو ماه پس از دستگیری و حبس برداردش سلمان؛

ه) اشاره به دستگیری سلمان العوده در منزل خود، در ریاض، در روز ۹ سپتامبر سال ۲۰۱۷ میلادی و متهم شدن او به ارتکاب به ۳۷ فقره جرم، از جمله تحریک جامعه در راستای تغییر رژیم سعودی، پیوستن به اتحادیه‌ها و انجمن‌های بین‌المللی ممنوعه و تفرقه پراکنی؛

و) گفتنی است که به گفته عبدا... فرزند سلمان العوده، در سال گذشته، پدرش در زندان مورد شکنجه قرار گرفته است^{۱۲}؛

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص شکنجه شدن فعالان زن سعودی و ناگزیر شدن آن‌ها به انجام اعمال جنسی در زندان. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش ۴۰ صفحه‌ای، تحت عنوان «ننگی برای رهبران جهان و اجلاس سران جی ۲۰ در عربستان سعودی: حبس شرم‌آور و شکنجه زنان سعودی^{۱۳}» نوشته بارونس هلنا کندی^{۱۴}، وکیل حقوق بشر بریتانیایی، مبنی بر ناگزیر شدن فعالان حقوق زنان به انجام اعمال جنسی برای بازجویان خود، ضمن درخواست از رهبران جهان برای تحریم اجلاس

^{۱۲} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20201119-saudi-jails-salman-oudas-brother-for-5-years>

^{۱۳} A Stain on World Leaders and the G20 Summit in Saudi Arabia: The shameful detention and torture of Saudi women

^{۱۴} Baroness Helena Kennedy

سران جی ۲۰ که البته این اجلاس در روز شنبه و یکشنبه اول و دوم آذرماه به صورت مجازی برگزار شده است؛

ب) اشاره به قرار گرفتن بسیاری از فعالان حقوق زنان، از جمله لوجین الهذلول و ایمان النفجان، در معرض رفتار مصداق شکنجه، از سوی افرادی مانند سعود القحطانی و خالد بن سلمان، که نزدیک به محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، هستند: گفتنی است که سعود القحطانی در پرونده قتل جمال خاشقچی نیز متهم بوده، اما از سوی حکومت سعودی تبرئه شده است. خالد بن سلمان نیز برادر کوچک محمد بن سلمان و وزیر دفاع کشور است؛

ج) اشاره به درخواست نویسنده این گزارش از دولت بریتانیا و دولت‌های دیگر کشورهای جهان جهت رعایت موازین حقوق بشری و محکوم کردن علنی رفتار عربستان سعودی با فعالان حقوق زنان، همچنین درخواست جهت آزاد کردن بی‌درنگ آن‌ها و این‌که چنانچه حکومت عربستان در این زمینه ناکارآمد عمل کند، دولت بریتانیا باید استفاده از تحریم‌های هدفمند علیه این کشور را مدنظر قرار دهد، از جمله تعلیق روابط دیپلماتیک و اقتصادی با عربستان و مسئول به شمار آوردن عاملان این موارد و تحریم آن‌ها؛

د) اشاره به درخواست نویسنده گزارش از رهبران جهان و کشورهای عضو گروه ۲۰ جهت عدم مشارکت در این اجلاس مگر آن‌که حکومت سعودی اقدام به آزاد کردن این زندانیان نماید؛^{۱۵}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت Organization for Defending Victims of Violence

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر^{۱۶}، در روز جمعه ۲۳ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص تأکید گزارشگر ویژه سازمان ملل بر تناقض تدابیر عربستان علیه قطر با حقوق بشر. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

^{۱۵} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20201119-jailed-saudi-women-activists-tortured-forced-to-carry-out-sex-acts-claims-new-report>

^{۱۶} European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)

الف) اظهارات آلنا دوهان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه آثار منفی اقدامات یکجانبه قهری بر برخورداری از حقوق بشر، مبنی بر آسیب رساندن تحریم‌های وضع شده از سوی عربستان سعودی و دیگر کشورهای منطقه علیه قطر، به توانایی مردم این کشور جهت برخورداری از بسیاری از حقوق و آزادی‌های اساسی در رابطه با خانواده، حیات، تحصیل، شغل، سلامت، مالکیت خصوصی، دین، آزادی بیان و دسترسی به عدالت؛

ب) صدور بیانیه از سوی این مقام سازمان ملل، در روز پنجشنبه ۲۲ آبان ماه، پس از پایان ملاقات دو هفته‌ای وی از قطر، مبنی بر درخواست از عربستان سعودی، امارات متحده عربی، بحرین و مصر، جهت رفع تحریم‌های وضع شده علیه این کشور از سال ۲۰۱۷ میلادی؛

ج) اشاره به تأثیر تحریم‌ها بر وضعیت زندگی دانشجویان قطری خارج از کشور و مسلمانان مایل به انجام اعمال حج و عمره در عربستان سعودی؛

د) اشاره به ملاقات این مقام سازمان ملل با بسیاری از قربانیان نقض حقوق بشر ناشی از تحریم‌ها، از جمله همسران در زندگی‌های خانوادگی و فرزندان‌شان، کارگران مهاجری که مشاغل و مزایای خود را از دست دادند و شهروندان قطری که دارای شرکت‌ها و مشاغلی در یکی از این کشورهای تحریم‌کننده بودند؛

ه) اشاره به اقدام این چهار کشور، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۷ میلادی، به اعمال تحریم علیه قطر، به دلیل متهم کردن این کشور به حمایت از تروریسم و برخورداری از روابط نزدیک با ایران: در پی این اقدام این کشورها مرزهای زمینی، هوایی و دریایی و آسمان خود را به روی قطر بستند؛

و) تأکید خانم دوهان بر غیرقانونی بودن اقدامات یکجانبه مگر در صورتی که از سوی شورای امنیت سازمان ملل تأیید شده و یا به‌عنوان اقدام متقابل اتخاذ شوند. این اقدامات همچنین نباید حقوق بشر اساسی را نقض کنند؛

ز) اشاره به درخواست وی از این کشورها جهت ازسرگیری همکاری خود با قطر و حل و فصل مشاجره‌های سیاسی بر اساس حاکمیت قانون^{۱۷}.

^{۱۷} گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری بحرین میروور، در روز شنبه اول آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست دو نهاد حقوق بشری از حکومت بحرین جهت آزاد کردن کودکان زندانی و مسترد داشتن حق شهروندی کودکان سلب تابعیت شده. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) صدور بیانیه مشترک از سوی مرکز حقوق بشر بحرین^{۱۸} و سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر^{۱۹}، به مناسبت روز جهانی کودک، مبنی بر درخواست جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط کودکان زندانی، ضمن تأکید بر مورد استفاده قرار گرفتن کودکان بحرینی به‌عنوان راه‌کار مقام‌های این کشور جهت باج‌گیری و انتقام که منجر به زندانی شدن کودکان در زندان بزرگسالان و اخذ اعتراف از آن‌ها تحت شکنجه و رفتارهای بی‌رحمانه شده است؛

ب) یادآوری کردن اقدام دولت بحرین به تصویب و پیوستن به کنوانسیون حقوق کودک در سال ۱۹۹۲ و پیوستن به دو پروتکل اختیاری آن در سال ۲۰۰۴ میلادی، همچنین تصویب قانون کودک در سال ۲۰۱۲ میلادی و به رسمیت شناختن این امر که کودکان تا سن ۱۸ سالگی کودک به شمار آمده، درعین حال که قوانین کیفری همچنان تا سن ۱۵ سال را کودک به شمار می‌آورند؛

ج) اشاره به دستگیری صدها کودک بر مبنای اتهامات سیاسی، از آغاز اعتراض‌های مردمی در بحرین در سال ۲۰۱۱ میلادی، به دلیل مشارکت‌شان در اعتراض‌ها و تظاهرات صلح‌آمیز و محکوم شدن‌شان به مجازات تحمل حبس یا سلب تابعیت، علاوه بر قرار گرفتن در معرض شکنجه، سوءرفتار و محرومیت از درمان‌های پزشکی، حتی در سنین زیر ۱۸ سال؛

د) خاطر نشان کردن حق بر تحصیل به‌عنوان حق بنیادین در کنوانسیون کودک مبنی بر ضرورت ممانعت به عمل آوردن از کار کودکان و نوجوانان و درعین حال اشاره به ناگزیر

¹⁸ Bahrain Center for Human Rights

¹⁹ Salam for Democracy and Human Rights

شدن کودکان زندانیان سیاسی - عقیدتی در بحرین به انجام کارهای سخت به منظور حمایت از خود و خانواده‌شان و از این رو بازماندن آنها از ادامه تحصیل و محروم ماندنشان از معصومیت و آرزوهای دوران کودکی حتی پس از آزادی بستگان‌شان از زندان، با توجه به نیاز این افراد به برخورداری از گواهی «کردار خوب» برای کار کردن - گواهی که به افراد مشارکت‌کننده در تظاهرات و دارای سابقه حبس در زندان بر اساس اتهامات سیاسی، داده نمی‌شود؛

ه) اشاره به عدم اقدام بحرین به اجرای برنامه‌های حمایت اجتماعی از کودکان خانواده‌های فقیر، بر اساس بند ۲۶ کنوانسیون حقوق کودک که بر مبنای آن هر کودک حق بهره‌مندی از تأمین اجتماعی را دارد و با توجه به منابع و شرایط، باید از حمایت‌های اجتماعی بهره‌مند شود؛

و) اشاره به اقدام حکومت بحرین به استفاده از تهدید سلب تابعیت به عنوان سلاحی در مقابل کودکانی که حتی به دنیا نیامده‌اند و اقدام مقام‌های بحرینی به سلب تابعیت از کودکانی که در زمانی به دنیا آمده‌اند که خانواده‌شان در زندان به سر می‌برده‌اند و ز) اشاره به توصیه‌های این دو سازمان حقوق بشری به دولت بحرین، از جمله:

- ضرورت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط کودکان زندانی؛
- ضرورت هماهنگ نمودن قوانین کیفری با بند چهارم قانون کودک در بحرین؛
- ضرورت توقف مورد هدف قرارداد کودکان و فراهم آوردن امکان لازم برای آنها جهت تکمیل تحصیلات خود و بهره‌مندی از حقوق‌شان بر اساس کنوانسیون‌های بین‌المللی؛
- ضرورت اعطای ملیت و هویت شهروندی به تمام کودکان بحرینی که از آنها سلب تابعیت شده و یا تابعیتی به آنها اعطاء نشده است، همچنین جبران تمام حقوقی که این کودکان در این مدت از آن محروم بوده‌اند؛
- ضرورت حصول اطمینان از دسترسی تمامی کودکان به خدمات تأمین اجتماعی و دریافت پول نقد کافی و بهره‌مندی از کمک‌های اجتماعی؛

- ضرورت تضمین رعایت حقوق تمامی کودکان به هنگام محاکمه در مقابل دادگاه‌های ویژه و حصول اطمینان از برخورداری آن‌ها از محاکمه منصفانه و فرآیندهای حقوقی مناسب^{۲۰}؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز شنبه اول آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص انتقاد اتحادیه اروپا از وضعیت وخیم حقوق بشر در بحرین. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) صدور بیانیه از سوی جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در پاسخ به نامه برخی از نمایندگان پارلمان اروپا در خصوص «وضعیت وخیم» حقوق بشر در بحرین مبنی بر متعهد شدن به به‌کارگیری تمامی راه‌کارهای ممکن در راستای تداوم بهبود حقوق بشر در این کشور؛

(ب) اشاره به پرونده دو زندانی بحرینی محکوم شده به اعدام، به نام‌های محمد رمضان و حسین علی موسی، پس از متهم شدن‌شان به حمل بمب در سال ۲۰۱۴ میلادی؛

(ج) اشاره به تمرکز گفتگوهای صورت گرفته میان اتحادیه اروپا و بحرین در ماه نوامبر سال ۲۰۱۹ میلادی، بر مجازات اعدام، حق دادرسی عادلانه، حبس خودسرانه، شکنجه و سوءرفتار؛

(د) تأکید بورل بر ضرورت مورد مباحثه قرار گرفتن تمامی این موضوعات در گفتگوی بعدی حقوق بشری میان اتحادیه اروپا و بحرین، در پایان پاییز سال جاری میلادی؛

(ه) اشاره به حضور نمایندگان اتحادیه اروپا در جلسه محاکمه رمضان و موسی، در روز ۸ ژانویه سال ۲۰۲۰ میلادی، ضمن درخواست از حکومت بحرین جهت آزاد کردن فعالان

حقوق بشر مبتلا به بیماری یا ضعف سلامت؛

(و) اشاره به درخواست چندین باره نمایندگان پارلمان اروپا از پادشاه بحرین، جهت آزاد کردن زندانیان سیاسی سرشناس و زندانیان عقیدتی، پس از آزادی نییل رجب، مدافع

حقوق بشر در این کشور^{۲۱}؛

^{۲۰}گزارش پایگاه خبری بحرین می‌رور. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۲۲}، بحرین^{۲۲}، در روز سه‌شنبه ۱۳ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص محکومیت ۵۱ نفر در محاکمه گروهی معیوب، بر اثر اعترافات گرفته شده تحت شکنجه و دیگر موارد نقض فرآیند عادلانه حقوقی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اقدام دیوان کیفری عالی بحرین به صدور حکمی مبنی بر محکومیت ۵۱ تن از شهروندان این کشور به تحمل حبس، از ۵ سال تا حبس ابد، در محاکمه‌ای گروهی در شهر منامه؛

ب) اشاره به محاکمه غیابی بیش از نیمی از متهمان و محکومیت آن‌ها به اتهاماتی، چون سازماندهی و تأمین گروهی شبه‌نظامی، ارائه آموزش‌های تسلیحاتی، ایجاد عامدانه حریق و در اختیار داشتن تعدادی کوکتل مولوتف؛

ج) اشاره به معیوب بودن این محاکمه با توجه به موارد نقض فرآیند حقوقی عادلانه و استفاده از مدارک به‌دست‌آمده تحت شکنجه؛

د) اشاره به گزارش خبرگزاری بحرین در این زمینه، مبنی بر دستور دادستان عمومی جهت محاکمه این ۵۲ نفر، پس از دستگیری ۲۵ تن از آنان در سال گذشته به اتهام ایجاد، سازماندهی و مدیریت گروهی تحت هدایت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی؛

ه) اشاره به دعوای دادستان‌ها مبنی بر قصد متهمان برای هدف قرار دادن تأسیسات اقتصادی و حیاتی کشور، نهادهای گشت امنیتی و اداره مرکزی وزارت کشور و مرکز فرماندهی نیروی دفاعی بحرین، همچنین متهم شدن برخی از متهمان به مورد هدف قرار دادن یک دستگاه خودپرداز بانک و یک شرکت حمل‌ونقل؛

و) اشاره به برگزاری محاکمه عمومی این افراد، در روز سه‌شنبه ۱۳ آبان ماه سال جاری و اقدام دیوان کیفری عالی بر اساس مدارک به‌دست‌آمده از شهود متهمان و دادستانی، به محکوم کردن ۱۷ تن از متهمان به پرداخت جریمه ۱۰۰ هزار دینار بحرینی (حدود ۲۰۴

^{۲۱} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20201121-eu-criticises-dire-condition-of-human-rights-in-bahrain>

^{۲۲} Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)

هزار پوند) و پرداخت ۵۱۴۰۰ دینار بحرین برای ۳ متهم دیگر، همچنین مصادره مواد و تجهیزات منفجره، از جمله تعدادی کوکتل مولوتف: گفتنی است که سنگین‌ترین احکام این محاکمه شامل تحمل حبس‌های طولانی مدت از ۵ سال تا حبس ابد بوده که برای تعداد نامعلومی از متهمان صادر شده، این در حالی است که یک متهم نیز تبرئه شده است؛

(ز) اشاره به خارج از کشور بودن ۲۷ تن از ۵۲ متهم محکوم شده در زمان محاکمه و محاکمه شدن غیابی آن‌ها: به عبارت دیگر مشخص نیست که چه تعداد از متهمان در روز محاکمه در دادگاه حضور داشتند و چه تعداد از آن‌ها دارای وکیل و نماینده حقوقی بودند؛

(ح) اشاره به فرامین صادر شده از سوی ۵ کارشناس سازمان ملل، در ماه ژوئیه سال جاری میلادی در زمینه انتقاد از راهبرد بحرین در رابطه با مبارزه با تروریسم، مبنی بر زیان‌آور برشمردن ارتکاب حکومت بحرین به موارد نقض حقوق بشر به نام مبارزه با تروریسم و منجر شدن این روند به تضعیف اعتبار و کارایی راهبرد این کشور در زمینه مبارزه با تروریسم؛

(ط) به شمار آوردن این محاکمه به عنوان نخستین محاکمه گروهی در بحرین از ماه آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی و حاکی بودن آن از روند اخیر افزایش سرکوب‌های متداوم از سوی مقام‌های کشور در راستای مورد هدف قرار دادن بیش‌ازپیش شخصیت‌های مذهبی و فرهنگی، مخالفان سیاسی و فعالان مسالمت‌جو^{۲۳}.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*امارات متحده عربی

Organization for Defending Victims
of Violence

۱- انتشار گزارش از سوی مرکز حقوق بشر امارات متحده عربی^{۲۴}، در روز سه‌شنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست جهت آزادی بی‌درنگ و بدون قید و شرط امینه العبدلی و مریم البلوشی^{۲۵}. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

^{۲۳} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2020/11/bahrain-convicts-51-people-in-mass-trial-marred-by-torture-confessions-due-process-violations>

^{۲۴} Emirates Centre for Human Rights (ECHR)

^{۲۵} Amina Al-Abdouli and Maryam Al-Balushi

الف) فرا رسیدن زمان آزادی امینه العبدلی و مریم البلوشی در روز ۱۹ نوامبر سال جاری میلادی (۲۹ آبان ماه)، با توجه به به پایان رسیدن مدت زمان حبس و محکومیت ناعادلانه آنها به اتهام دفاع از حقوق بشر؛

ب) اشاره به درخواست مرکز حقوق بشر امارات متحده عربی از مقام‌های این کشور جهت پایبندی به تعهد خود در زمینه تاریخ آزادی این زندانیان، فراهم آوردن امکان آزادی آنها و اجتناب از افزایش مدت زمان حبس‌شان که در مورد دست‌کم ۱۱ زندانی دیگر به وقوع پیوسته، که به‌رغم به پایان رسیدن مدت زمان محکومیت خود همچنان در حبس خودسرانه به سر می‌برند؛

ج) اعلام همبستگی مرکز حقوق بشر امارات متحده عربی با زنان زندانی سیاسی - عقیدتی و حق آنها بر آزادی، به‌ویژه پس از قرار گرفتن‌شان در معرض سوءاستفاده‌های جسمی و اخلاقی در زندان و درخواست جهت جبران این موارد و ارائه غرامت به آنها برای تمامی آسیب‌های وارد آمده به این زندانیان، بر اساس ملزومات قانونی و حقوق بشری؛

د) اشاره به دستگیری امینه العبدلی، مادر ۵ فرزند، در روز ۱۹ نوامبر سال ۲۰۱۵ میلادی توسط مأموران امنیتی در منزل او و حبس وی در مکانی مخفیانه به مدت هفت ماه و نیم که در این مدت این زندانی در معرض شکنجه و سوءرفتار قرار گرفت؛

ه) اشاره به محکومیت او در سال ۲۰۱۶ میلادی، به تحمل ۵ سال حبس به دلیل انتشار مطالبی در شبکه اجتماعی توئیتر؛

و) اشاره به افزایش یافتن اتهامات او در روز ۳۰ ژوئیه سال ۲۰۲۰، پس از تلاش‌های وی در زمینه بالا بردن آگاهی عمومی در زمینه پرونده خود و تداوم حبس او در زندان الوثبه، در سلول کوچکی بدون تهویه هوا، تا به امروز؛

ز) اشاره به به‌طول انجامیدن بازجویی او به مدت دو ماه و نیم که در خلال این مدت به‌طور مداوم از سوی مأموران پلیس زن، در معرض انواع شکنجه‌های روانی و توهین‌های کلامی، همچنین تهدید به دستگیری بستگان زن وی و مورد سوءاستفاده واقع شدن آنها، قرار گرفت؛

ح) اشاره به دستگیری مریم سلیمان البلوشی، در سن ۱۹ سالگی، در روز ۱۹ نوامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، در منزل خود توسط مأموران امنیتی فاقد حکم بازداشت و به اتهام کمک مالی به تروریسم، به دلیل کمک اهدایی ۶۰۰ دلاری وی به خانواده‌ای سوری در سال ۲۰۱۴ میلادی؛

ط) اشاره به ناپدیدشدگی او و نگاه داشته شدنش در بازداشتگاهی مخفیانه که در آن مورد بازجویی و در معرض ضرب و شتم و تحقیر قرار گرفت و تهدید به تجاوز شد؛

ی) اشاره به آغاز محاکمه خانم البلوشی در روز ۲۴ اکتبر سال ۲۰۱۶ میلادی، در مقابل نهاد کیفری دادگاه استیناف فدرال ابوظبی که در آن از اعترافاتش که تحت شکنجه گرفته شده بود، به‌عنوان مدرک استفاده شد؛

ک) اشاره به محکومیت وی به تحمل ۵ سال حبس در زندان در روز ۲۲ فوریه سال ۲۰۱۷ میلادی؛

ل) اشاره به محبوس شدن البلوشی در سلول انفرادی و قرار گرفتن وی در معرض شرایط تحقیرآمیز، از جمله نصب دوربین در سرویس‌های بهداشتی و سوءاستفاده از سوی سایر زندانیان: این در حالی است که مقام‌های زندان اقدام به انجام تحقیقات در زمینه این موارد و حصول اطمینان از ایمنی و سلامت وی ننمودند؛

م) اشاره به درخواست این نهاد حقوق بشری از حکومت امارات متحده عربی جهت اجرای قانون؛

- آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط امینه العبدلی و مریم البلوشی، با توجه به به‌پایان رسیدن مدت‌زمان محکومیت آن‌ها در روز ۱۹ نوامبر سال جاری میلادی (۲۹ آبان ماه) و خودداری از محبوس کردن آن‌ها در «مراکز مناصحه (مشاوره)»؛

- متوقف ساختن موارد نقض حقوق بشر در زندان‌ها و آغاز تحقیقات بی‌درنگ و بی‌طرفانه در زمینه اعمال شکنجه، سوءرفتار، ناپدیدشدگی‌های قهری و حبس خودسرانه و مسئول به شمار آوردن عاملان این موارد؛

- تسریع اجرای توصیه‌های بررسی‌های دوره‌ای جهانی شورای حقوق بشر و برداشتن شروط اجرای کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان و کنوانسیون منع شکنجه^{۲۶}؛

۲- انتشار گزارش از سوی مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر^{۲۷}، در روز پنج‌شنبه ۱۵ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص امتناع مقام‌های اماراتی از آزاد کردن زندانیان سیاسی - عقیدتی، به‌رغم شیوع بیماری کووید - ۱۹ در داخل زندان‌ها، مبنی بر:

الف) ثبت موارد جدید ابتلا به ویروس کرونا از سوی دولت امارات متحده عربی در میانه شیوع موج دوم این همه‌گیری و افزایش آن به یک هزار مورد که بسیاری از آنها در زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها محبوس هستند؛

ب) اشاره به شهادت دادن خانواده‌های فعالان، مخالفان سیاسی و زندانیان عقیدتی - سیاسی محبوس در زندان‌های این کشور، در خصوص وجود علائم بیماری کووید - ۱۹ در فرزندان‌شان و ابتلای آنها به این بیماری، از جمله در بندهای ۹، ۴ و ۶ زندان الوثبه؛

ج) اشاره به انتشار این ویروس به تمامی بندهای این زندان، به دلیل انباشتگی جمعیت و فقدان ملزومات بهداشتی؛

د) اشاره به امتناع مقام‌های زندان امارات از اعلام تعداد واقعی زندانیان مبتلا به این بیماری و فقدان شفافیت در عملکرد آنها در رابطه با این همه‌گیری، همچنین عدم اقدام آنها به جدا و قرنطینه کردن موارد مشکوک و زندانیان جدید پیش از جای دادن‌شان در بندهای این زندان؛

ه) اشاره به عدم اقدام مقام‌های زندان به انجام آزمایش‌های کرونا و عدم کفایت نظام سلامتی زندان، به‌ویژه با توجه به شرایط غیربهداشتی حاکم بر آن و فقدان مواد تمیزکننده و ماسک‌های صورت؛

^{۲۶}گزارش مرکز حقوق بشر امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.echr.org.uk/en/press-releases/echr-calls-immediate-and-unconditional-release-amina-al-abdouli-and-maryam-al>

^{۲۷} International Centre for Justice and Human Rights

و) اشاره به امکان‌ناپذیری رعایت فاصله اجتماعی در داخل سلول‌ها و بندهای زندان، همچنین بی‌توجهی‌های بهداشتی و محرومیت افراد مبتلا به بیماری‌های مزمنی، چون دیابت، فشارخون، و بیماری‌های قلبی و تنفسی از مراقبت‌های درمانی و پزشکی لازم که در روز ۴ مه سال ۲۰۱۹ میلادی، منجر به مرگ عالیا عبدالنور و مبادرت ورزیدن برخی از زندانیان به اعتصاب غذا شد؛

ز) اشاره به امکان‌ناپذیری ملاقات خانواده‌های چندین زندانی با بستگان خود برای هفته‌های متمادی، بدون ارائه دلیل مشخص از سوی مقام‌های زندان؛

ح) اشاره به ناکارآمدی حکومت امارات متحده عربی در پایبندی به درخواست‌های بین‌المللی حقوق بشری، جهت آزاد کردن زندانیان عقیدتی - سیاسی و کاهش انباشتگی جمعیت در داخل زندان‌ها، به‌منظور ممانعت از شیوع ویروس کرونا که به تأیید میشل باچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل نیز رسیده است؛

ط) اشاره به تداوم امتناع مقام‌های امارات متحده عربی از آزاد کردن زندانیان سیاسی، مدافعان حقوق بشر و وبلاگ‌نویسان، شامل زندانیان سالمند و بیمار، حتی پس از به پایان رسیدن زمان حبس‌شان، از جمله در مورد محکومان پرونده «یو.ای.ای. ۹۴»؛

ی) اشاره به اقدام پیشاپیش کارگروه حبس خودسرانه سازمان ملل به ارائه نظر خود در زمینه دستگیری خودسرانه ۶۱ تن از اعضاء این پرونده مشهور و درخواست از دولت امارات متحده عربی جهت آزاد کردن بی‌درنگ آن‌ها و پرداخت غرامت مناسب به آن‌ها؛

ک) اشاره به عدم اقدام مقام‌های اماراتی به آزاد کردن فعالان غیرقانونی زندانی شده در «مرکز مناصحه (مشاوره)» زندان الرزین، در میانه شیوع ویروس کرونا، به‌رغم به پایان رسیدن مدت‌زمان محکومیت آن‌ها و تداوم حبس‌شان در این مرکز بدون محدودیت زمانی و حق اعتراض به این تصمیم، صرفاً بر اساس این ادعا که زندانیان مزبور تهدیدی تروریستی به شمار می‌آیند؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به آزاد کردن بی‌درنگ فعالان حقوق بشر، وبلاگ‌نویسان و مخالفان سیاسی، انجام تحقیقات بی‌طرفانه در زمینه موارد

سوءاستفاده و نقض حقوق بشر، مجازات عاملان مسئول انجام این موارد، پرداخت غرامت و جبران خسارات قربانیان و فراهم آوردن امکان لازم برای خانواده‌ها جهت ملاقات و برقراری ارتباطات تلفنی و اینترنتی با زندانیان خود، همچنین اعلام شفافانه تعداد افراد مبتلا به ویروس کرونا در زندان‌های این کشور و فراهم آوردن مراقبت‌های پزشکی لازم در این زمینه^{۲۸}؛

۳- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۲۹}، در روز سه‌شنبه ۱۳ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص تداوم محرومیت دکتر ناصر بن غیث از مراقبت‌های درمانی و پزشکی. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) تداوم محرومیت دکتر ناصر بن غیث استاد دانشگاه و مدافع حقوق بشر زندانی اماراتی، از مراقبت‌های پزشکی لازم برای وضعیت سلامت خود؛

ب) اشاره به اقدام استاد سابق شعبه دانشگاه سوربون پاریس در ابوظبی، به دست زدن به ۳ اعتصاب غذای جداگانه در اعتراض به حکم ناعادلانه صادر شده برای او و قرار داشتن وی در معرض اعمال شکنجه و سوءرفتار در زندان الرزین در ابوظبی؛

ج) اشاره به رو به وخامت نهادن وضعیت جسمی و روحی این مدافع حقوق بشر، از جمله از دست دادن قابل توجه وزن و قدرت بینایی، بالا رفتن فشارخون و همچنین ضعیف شدن وی تا آنجا که برای ایستادن و راه رفتن باید به کمک متوسل می‌شد. این در حالی است که مقام‌های زندان همچنان از دسترسی او به مراقبت‌های درمانی و داروهای ضروری ممانعت به عمل می‌آورند و همه این‌ها وی را در برابر بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ آسیب‌پذیرتر می‌کند؛

^{۲۸} گزارش مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://ic4jhr.org/?p=6798>

^{۲۹} International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAЕ)

د) اشاره به اقدام دادگاه فدرال استیناف ابوظبی، در ۲۹ مارس سال ۲۰۱۷ میلادی، به محکوم کردن دکتر ناصر بن غیث به تحمل ۱۰ سال حبس، به اتهام تنها بیان مسالمت‌آمیز عقاید خود؛

ه) اشاره به بر افشای قرار گرفتن بن غیث در معرض شکنجه در دوران ۸ ماهه پیش از محاکمه و به هنگام حبس وی در مکانی نامعلوم، از جمله ضرب و شتم شدید از سوی مأموران زندان، محرومیت از خواب برای مدت یک هفته، محرومیت از پوشیدن لباس‌های زمستانی و محرومیت از تماس با خانواده و وکیل خود و مراقبت‌های پزشکی؛

و) اشاره به اقدام قاضی دادگاه به خاموش کردن میکروفون بن غیث در زمان شکایت او از قرار گرفتن در معرض شکنجه و سوءرفتار، در جریان محاکمه، به منظور ساکت نگاه داشتن وی؛

ز) اشاره به متهم شدن دکتر بن غیث به نشر اطلاعات در راستای ضربه زدن به امارات متحده عربی، پس از اقدام وی به اعلام قرار گرفتن او در معرض شکنجه در محاکمه ابتدایی در سال ۲۰۱۱ میلادی؛

ح) اشاره به اتهام‌های دیگر او در رابطه با نشر اظهارات انتقادی در شبکه‌های اجتماعی درباره کشتار جمعی معترضان توسط نیروهای امنیتی مصر در میدان رابعه، در ماه اوت سال ۲۰۱۳ میلادی: گفتنی است که مقام‌های امارات برای بررسی پرونده وی در دادگاه استیناف ابوظبی، قاضی مصری را برگزیدند.^{۳۰}

سازمان دفاع و قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۰} گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:

<http://icfuae.org.uk/news/dr-nasser-bin-gaith-still-denied-medical-treatment>

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز دوشنبه ۳ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص هشدار یونیسف در مورد فاصله ناچیز یمن با بروز قحطی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) هشدار هنریه تا فوره^{۳۱}، مدیر اجرایی صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل (یونیسف)، با صدور بیانیه در خصوص وقوع فاجعه قریب‌الوقوع در کشور جنگ‌زده یمن، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام طرف‌های درگیر به پایان بخشیدن به منازعات و اقدام جامعه بین‌المللی به فراهم آوردن بودجه اضطراری لازم برای تداوم برنامه‌های امداد رسانی؛

ب) اشاره به هشدار این مقام سازمان ملل در مورد از دست رفتن زمان در یمن و نیاز کودکان یمنی به صلح، همچنین برشمردن خاتمه این جنگ، به‌عنوان تنها راه برای کودکان این کشور جهت ازسرگیری کودکی خود و بازسازی کشورشان؛

ج) اشاره به درخواست مجدد خانم فوره از تمامی طرف‌های درگیر در جنگ جهت تضمین حمایت از کودکان و دسترسی بلامانع نهادهای امداد رسانان به جوامع نیازمند در این کشور؛

د) اشاره به منجر شدن شیوع بیماری کووید - ۱۹ به تبدیل بحرانی عمیق در این کشور به فاجعه‌ای قریب‌الوقوع، با توجه به کمبود لوازم و تجهیزات بهداشتی و آب تمیز، قابل استفاده بودن تنها نیمی از مراکز درمانی و بهداشتی، فقدان ماسک و دستکش‌های بهداشتی در مراکز درمانی، علاوه بر فقدان دستگاه‌های اکسیژن و دیگر تجهیزات لازم برای درمان این بیماری و همه این‌ها در حالی است که بسیاری از کارکنان این بخش برای ماه‌های متمادی دستمزدی دریافت نکرده‌اند؛

ه) تأکید بر درخواست دبیرکل سازمان ملل در مورد ضرورت برقراری آتش‌بس جهانی و فراهم آمدن فرصت لازم برای تمامی کشورها جهت تمرکز بر درمان بیماری کووید - ۱۹؛

³¹ Henrietta Fore

و) اشاره به درخواست از حامیان مالی جهت تلاش برای جامه عمل پوشاندن به تعهدات خود با توجه به اینکه از ۵۳۵ میلیون دلار بودجه در نظر گرفته شده برای کمک‌های بشردوستانه یونیسف در سال ۲۰۲۰ میلادی، تنها ۲۳۷ میلیون دلار آن فراهم آمده است.^{۳۲}

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز جمعه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص درخواست دبیرکل سازمان از جامعه بین‌المللی جهت انجام اقدام اضطراری در زمینه ممانعت از وقوع قحطی فاجعه‌بار در یمن. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) صدور بیانیه از سوی آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل، مبنی بر هشدار در زمینه از دست رفتن جان میلیون‌ها تن از مردم یمن در صورت عدم انجام اقدام بی‌درنگ در راستای حمایت از شهروندان غیرنظامی به شدت آسیب‌دیده و گرسنه در این کشور، پس از تحمل ۵ سال جنگ داخلی مخرب؛

ب) اشاره به اقدام سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۲۷ آبان ماه، به آزاد کردن مبلغ ۱۰۰ میلیون دلاری جهت تأمین بودجه خدمات اضطراری از صندوق مرکز واکنش اضطراری خود، به منظور مقابله با تهدید روزافزون وقوع قحطی در چندین کشور جهان، از جمله یمن که در معرض بیشترین خطر قرار دارد؛

ج) اشاره به مجموعه عوامل منجر به وقوع شرایط قحطی در یمن، از جمله کاهش شدید بودجه جاری سازمان ملل در زمینه عملیات امدادسانی در قیاس با سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۱۸ میلادی، ناکامی در حمایت متداوم از اقتصاد یمن، به‌ویژه در راستای ثبات ارزش ریال یمن و تأثیر منازعه جاری و موانع ایجاد شده از سوی تمامی طرف‌های درگیر در این منازعه در برابر اقدامات امدادسانی و نجات‌بخش نهادهای امدادسان: همچنین به این عوامل می‌توان رفتارهای انسانی، حملات ملخ‌ها به کشتزارها و باراهان فصلی و جاری شدن سیلاب را نیز افزود؛

^{۳۲} گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

د) اشاره به درخواست از تمامی طرف‌های صاحب نفوذ به انجام اقدامات اضطراری در راستای ممانعت به عمل آوردن از وقوع فاجعه و امتناع از انجام اقداماتی که موجب رو به وخامت نهادن این شرایط می‌شود^{۳۳}.

۳- انتشار گزارش از سوی مؤسسه بروکینگز، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص بحران کودکان یمنی در میانه بحران جنگ در این کشور. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) تداوم جنگ یمن - بدترین بحران بشری جهان - و کشته شدن بیش از ۵۰ نفر در شهر بندری حدیده در ماه اکتبر سال جاری میلادی، به‌رغم صورت پذیرفتن تبادل نادر زندانیان میان طرف‌های این منازعه: این در حالی است که در استان‌های مأرب و جوف تعداد بیشتری از مردم کشته شده‌اند؛

ب) اشاره به نیاز ۸۰ درصد از مردم یمن - ۲۴ میلیون نفر - به کمک‌های بشردوستانه، قرار داشتن نزدیک به نیمی از جمعیت این کشور در معرض ناامنی شدید غذایی و مواجهه ۲ میلیون نفر با سطوح بحرانی از گرسنگی: گفتنی است که با شیوع بیماری کووید - ۱۹ این وضعیت رو به وخامت نهاده که می‌تواند منجر به مرگ ۲۳۰ هزار نفر - ۵ برابر میزان متوسط جهانی - شود؛

ج) اشاره به قابل استفاده بودن تنها نیمی از مراکز درمانی کشور به‌طور کامل، تداوم شیوع بیماری وبا، با توجه به ابتلای ۱۸۰ هزار نفر به این بیماری در ۸ ماه نخست سال ۲۰۲۰ میلادی، همچنین کاهش ۵۰ درصدی فعالیت‌های اقتصادی و رسیدن نرخ فقر به ۸۰ درصد با توجه به کاهش قدرت اقتصادی طبقات متوسط؛

د) اشاره به بی‌جاشدگی داخلی ۳,۶ میلیون نفر از جمعیت یمن که ۱۵۵ هزار تن از آنها در نیمه نخست سال جاری میلادی بی‌جا شده‌اند: گفتنی است که چنانچه جنگ در سال

^{۳۳}گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

۲۰۲۱ میلادی پایان یابد، توسعه این کشور به مدت ۲۵ سال و چنانچه در سال ۲۰۳۰ میلادی خاتمه یابد، توسعه آن به مدت ۴۰ سال به تعویق افتاده است؛

ه) اشاره به متحمل شدن بیشترین آسیب پذیری‌ها از سوی کودکان یمنی، به ویژه بی‌جاشدن ۲ میلیون کودک، نیاز ۱۲ میلیون کودک به کمک‌های بشردوستانه اضطراری، احتمال رسیدن تعداد کودکان زیر ۵ سال مبتلا به سوءتغذیه تا پایان سال ۲۰۲۰ میلادی به ۲,۴ میلیون نفر - نیمی از کودکان زیر ۵ سال کشور - و دست‌وپنجه نرم کردن بیش از نیمی از کودکان با افسردگی و پیامدهای بلندمدت آن در آینده؛

و) اشاره به کشته شدن بیش از ۷۵۰۰ کودک در یمن، از آغاز جنگ تا ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ میلادی، به دلیل حملات هوایی، بمباران‌ها، مین‌های زمینی و دیگر حوادث ناشی از جنگ - که به گفته سازمان ملل آمار واقعی کشته‌شدگان با توجه به دشواری نظارت‌ها بسیار بیشتر است - و کاهش نیافتن این آمار حتی پس از وقوع رویدادهایی، چون کشته شدن ۴۴ کودک در سال ۲۰۱۸ میلادی، در اتوبوس مدرسه، بر اثر حملات هوایی نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان: این در حالی است که فروش سلاح به عربستان از سوی آمریکا، فرانسه و کانادا و دیگر کشورها تداوم یافته است؛

ز) اشاره به اقدام سازمان ملل به مستندسازی به خدمت گرفته شدن هزاران کودک‌سرباز، از سوی طرف‌های جنگ؛

ح) اشاره به بازماندن ۲ میلیون کودک از تحصیل پیش از آغاز همه‌گیری کووید - ۱۹ و در خطر بازماندگی از تحصیل قرار داشتن ۳,۷ میلیون کودک دیگر و بروز بیشتر این خطر برای دانش‌آموزان دختر با آمار ۳۶ درصدی در قیاس با آمار ۲۴ درصدی دانش‌آموزان پسر؛

ط) اشاره به افزایش تعداد کودکان بازمانده از تحصیل تا ۸ میلیون نفر پس از شیوع ویروس کرونا و تعطیلی مدارس: گفتنی است که درحالی‌که مدارس به آهستگی در حال گشایش هستند، احتمالاً کودکان بیشتری از تحصیل بازمی‌مانند، چراکه ممکن است در معرض سازوکارهای منفی، چون کار، ازدواج زودهنگام، به خدمت گرفته شدن برای سربازی و دیگر اشکال بهره‌برداری قرار گیرند، به دلیل هراس از بیمار شدن به مدرسه

نروند و یا والدین‌شان از عهده مخارج مدرسه برنمایند، که به این موارد می‌توان عدم دسترسی به غذا و بهداشت و سلامت را نیز افزود؛

ی) اشاره به نیاز ۴,۷ میلیون کودک به کمک‌های تحصیلی پیش از آغاز همه‌گیری، شامل ۳,۷ میلیون که نیاز مبرم به این کمک‌ها دارند، همچنین اشاره به غیرقابل استفاده بودن حدود ۲۰۰۰ مدرسه (۲۰ درصد کل مدارس کشور) به دلیل تخریب بر اثر جنگ، استفاده به‌عنوان سرپناه برای بی‌جاشدگان داخلی و یا تغییر کاربری به مراکز قرنطینه بیماران مبتلا به کووید - ۱۹؛

ک) گفتنی است که در طول ۵ سال گذشته، ۳۸۰ مدرسه مورد حمله قرار گرفته، در میانه درگیری‌ها تخریب‌شده و یا به اشغال نیروهای نظامی درآمده‌اند که از این تعداد ۱۵۳ مدرسه مورد حملات هوایی نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان واقع شده‌اند؛

ل) اشاره به منجر شدن عدم دریافت دستمزد از سوی بخش اعظمی از آموزگاران به ناگزیر شدن آن‌ها به اشتغال در مشاغل دوم و یا رها کردن شغل آموزگاری برای یافتن مشاغل دیگر، همچنین نیاز یونسف (صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل) به بودجه ۷۰ میلیون دلاری جهت پرداخت دستمزدهای ۱۶۰ هزار آموزگار و دیگر کارکنان مدارس که کمتر از نیمی از کل جمعیت این افراد است: به این موارد می‌توان چالش‌های دیگری، چون فقدان وسایل آموزشی و بهداشت ناکافی، به‌ویژه برای دختران این کشور، را نیز افزود؛

م) اشاره به تأمین ۴۲ درصد از بودجه ۳,۴ میلیارد دلاری درخواستی از سوی سازمان‌های امدادرسان تا ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی، که تنها می‌تواند ۹ میلیون نفر از مردم این کشور را در ماه پوشش دهد، درحالی‌که این رقم در ژانویه سال جاری به ۱۳ میلیون نفر رسیده بود؛

ن) این در حالی است که در گزارش عنوان‌شده خدمات امدادرسانی از سوی تمامی طرف‌های نبرد با مانع مواجه می‌شوند^{۳۴}.

^{۳۴} گزارش مؤسسه بروکینگز. قابل‌بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز چهارشنبه ۲۱ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص وظیفه اضطراری جامعه بین‌المللی جهت ممانعت به عمل آوردن از بروز قحطی گسترده در یمن. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اظهارات مارک لوکوک، مسئول هماهنگی امدادهای بشردوستانه سازمان ملل، مبنی بر ضعف شدید جسمانی مردم یمن و عدم مقاومت آن‌ها در برابر بیماری‌ها، همچنین تحلیل رفتن اعضا و ارگان‌های بدن‌شان بر اثر گرسنگی - «مردم یمن به شدت گرسنگی می‌کشند» - ضمن تأکید بر وظیفه طرف‌های درگیر در جنگ، اعضاء شورای امنیت، حامیان مالی، سازمان‌های بشردوستانه و ... جهت اتخاذ تمامی اقدامات لازم به‌منظور ممانعت به عمل آوردن از این روند؛

ب) تأکید بر ضرورت دسترسی به بندر حدیده و دیگر بنادر کشور، با توجه به‌صورت پذیرفتن بخش اعظم واردات مواد غذایی و امدادهای بشردوستانه از این مناطق، همچنین تأکید بر لزوم برقراری آتش‌بس پایدار و متداوم جهت معکوس کردن روند قحطی در این کشور؛

ج) اشاره به فراهم آمدن تنها ۴۵ درصد از بودجه لازم برای تأمین کمک‌های بشردوستانه در سال ۲۰۲۰ میلادی که عواقب ناگواری را در راستای تأمین مواد غذایی و ارائه خدمات درمانی رقم می‌زند، ضمن درخواست از حامیان مالی جهت جامه عمل پوشاندن به تعهدات خود؛

د) اشاره به عدم اقدام نیروهای انصارا... به صدور مجوز رسمی برای انجام عملیات لازم از سوی سازمان ملل جهت ترمیم نشت نفت از سوی نفت‌کش صافر به دریای سرخ که تهدید نشت میلیون‌ها بشکه نفت خام را به این دریا به همراه دارد و ذکر این نکته که نیروهای انصارا... همچنان اظهار داشته‌اند که این مجوز صادر خواهد شد؛

ه) اشاره به اظهارات دیوید بیزلی^{۳۵}، مدیر اجرایی برنامه جهانی غذای سازمان ملل، مبنی بر آغاز شدن شمارش معکوس وقوع فاجعه قحطی در یمن در ماه‌های پیش رو، با توجه به کاهش یافتن ارزش پول این کشور و افزایش بهاء کالاهای ضروری؛

³⁵ David Beasley

و) اشاره به کاهش اطمینان حامیان مالی بر اثر موانع به وجود آمده بر سر راه دسترسی به کمک‌های بشردوستانه، ضمن تأکید بر ضرورت خاتمه یافتن این روند و حمایت به عمل آوردن از ثبات مالی در راستای افزایش دسترسی به مواد غذایی و اطمینان خاطر حامیان مالی کمک‌های بشردوستانه؛

ز) تأکید بر ضرورت تأمین ۱,۹ میلیارد دلار کمک مالی جهت ممانعت به عمل آوردن از وقوع قحطی در سال ۲۰۲۱ میلادی، ضمن تأکید مجدد بر مرگ مردم یمن در صورت فراهم نیامدن این کمک^{۳۶}.

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز چهارشنبه ۲۱ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص کشته و مجروح شدن بیش از ۱۵۰۰ تن از شهروندان یمنی در خلال ۹ ماه نخست سال ۲۰۲۰ میلادی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اعلام آژانس پناهندگان سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۲۰ آبان ماه، در حساب کاربری خود در توئیتر، مبنی بر کشته و مجروح شدن ۱۵۰۸ تن از غیرنظامیان یمنی، که ۴۲ درصد آن‌ها زن و کودک بودند، در فاصله ماه‌های ژانویه تا سپتامبر سال جاری میلادی،

ب) اشاره به ورود ۳۴۱۶۰ مهاجر به یمن از شاخ آفریقا، از ابتدای سال ۲۰۲۰ میلادی تا ۳۱ اکتبر؛

ج) گفتنی است که بنا بر آمار سازمان ملل، در طول این جنگ ۶ ساله حدود ۱۱۲۰۰۰ تن از مردم یمن، شامل ۱۲۰۰۰ غیرنظامی، از جمله صدها زن و کودک، جان خود را از دست دادند^{۳۷}.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۶}گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2020/11/1077422>

^{۳۷}گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20201111-un-over-1500-yemenis-killed-injured-in-9-months>